

Document – met aandachtspunten en beleidswensen

Kinderen houden met hun gedrag volwassenen een spiegel voor. Al kunnen zij het nog niet altijd verwoorden, zij dagen desondanks ouders, leerkrachten en hulpverlening middels hun gedragingen (bewust of onbewust) uit om oog en oor te hebben voor wie zij zijn. De zorgbarende ontwikkelingen binnen de maatschappij kunnen omgebogen worden als ouders, leerkrachten, hulpverleners en overheid vanuit oprechte betrokkenheid samenwerken en de belangen van een kind, de basisbehoefte om kernkwaliteiten te ontwikkelen, voorop stelt. Wij mogen onze kinderen oprecht dankbaar zijn, voor het inzicht dat zij ons geven.

Wij, initiatiefnemers en ambassadeurs, met steun van mede ondertekenaars en Beschermheden, willen middels het burgerinitiatief Christoffel Appèl binnen de landelijke Campagne Onze Kinderen zijn de Toekomst, ouders, leerkrachten, hulpverleners en overheid graag laten delen in onze brede ervaring met positief omgaan met kinderen. En onze gezamenlijk gedragen visie over veranderingen die nodig zijn voor de ontwikkeling van een gezonde samenleving. Het gaat om de toekomst van onze kinderen en kleinkinderen.

Van cruciaal belang is om de dialoog aan te gaan vanuit gelijkwaardigheid met het kind, de ouders, het onderwijs, de zorg en de overheid. Samen vanuit oprechte betrokkenheid blijven bewaken of je op de goede weg zit. Als mensen optimaal functioneren, dragen ze bij aan het welzijn van alles en iedereen, waardoor iedereen kan floreren in harmonie met al het andere.

In de Tweede Kamer wordt momenteel (2011) gesproken over een wijziging van de Wet op de Jeugdzorg en de Wet Leerling Gebonden Financiering. Een goed moment om tot actie over te gaan. Initiatiefneemster Ingrid Rouleaux heeft naast haar visie en missie, beschreven in het Burgerinitiatief Christoffel Appèl, in samenwerking met een aantal ambassadeurs en mensen uit het onderwijs en de jeugdzorg nog een document op gemaakt met aandachtspunten en beleidswensen waarmee zij met de overheid in gesprek willen gaan. Bij het overhandigen van de 40.000 handtekeningen, dienen zij het verzoek in om gelijktijdig met de Kamercommissie van OCW (Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen) en VWS (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) een gesprek aan te gaan over de concrete uitwerking van deze Campagne vanuit verschillende disciplines. Dat heeft onze voorkeur omdat de verschillende leefwerelden van kinderen elkaar in sterke mate beïnvloeden en er dus een wisselwerking is tussen het gezin, het onderwijs en de eventuele jeugdzorg en de arbeidsmarkt.

De visie en missie “voorkomen is beter dan genezen” binnen de Campagne Onze kinderen zijn de Toekomst zijn in het in het Landelijk Burgerinitiatief Christoffel Appèl benoemd.

**Welk beleid is nog meer nodig om positieve veranderingen door te kunnen voeren?
Met welke aandachtspunten willen wij met de politiek in gesprek gaan?**

- Een kind heeft het recht om kind te mogen zijn. Kleuters mogen weer kleuteren.
- Een kind wil zich geaccepteerd voelen, zich welkom voelen. De menselijke waardigheid moet voorop staan. Kijk met respect naar de kernkwaliteiten van het kind. Het is de taak van zowel de ouders als de professionals om de ontwikkeling van kinderen van zwak, gemiddeld, tot en met hoogbegaafd vanuit de intrinsieke motivatie te stimuleren en uit te dagen om binnen hun mogelijkheden zelf oplossingen te vinden en zelf na te denken en vervolgens te handelen en te leren plannen. Vaardigheden aanleren die een mens zijn hele leven nodig heeft op alle levenssterreinen.

- Het Onderwijs dient meer oog te hebben voor waarden educatie (positieve opvoeding) en voor de individuele ontwikkeling van de leerling. Het Onderwijs dient aan te sluiten bij de aanwezige talenten (passend onderwijs) i.p.v. het accent leggen op mogelijke beperkingen. Kortom een combinatie van talent en passie.
- Binnen het onderwijs in Nederland mag veel meer aandacht komen voor het welbevinden en sociale functioneren van het individu. Er wordt teveel accent gelegd op de groepsnorm en prestatiegericht leren, terwijl kinderen, ouders en leerkrachten, indrukwekkend veel behoefte hebben aan tijd en ruimte voor creativiteit en zinvolle persoonlijke ontwikkeling. Taal en rekenen vaardigheden zijn achteruitgegaan, waaruit we wellicht uit kunnen concluderen dat bij een aantal kinderen het tegendeel wordt bereikt met te prestatiegericht onderwijs.
- Goed onderwijs is de beste preventie tegen concentratieproblemen, faalangst, pestgedrag, geweld, gedragsstoornissen, psychische problemen, overgewicht, mutilatie, anorexia, zelfdoding, vele lichamelijke vaak niet aanwijsbare klachten, welvaartziektes, werkloosheid, voortijdig schoolverlaten, afstroom naar "lagere" onderwijsvormen.
- Elk kind is van nature gemotiveerd om zijn/haar aangeboren talenten (kernkwaliteiten) te ontwikkelen en zich met plezier zinvol in te zetten. Kinderen voelen haarfijn aan of de betrokkenheid oprecht is. Kinderen hebben reële grenzen, stimulans en uitdaging nodig. Kinderen vragen aandacht en respect voor hun ervaringen, natuurlijke verlangens, dromen en wensen. Kinderen horen daarvoor tijd en ruimte te krijgen.
- Geen bezuinigingen doorvoeren in het onderwijs, de naschoolse opvang en de kinderopvang. Goed onderwijs, goede opvang is immers de beste preventie tegen problemen en uiteindelijk veel goedkoper dan geld uitgeven aan het bestrijden van de gevolgen van oorzaken. Tevens onderzoeken of herverdeling van gelden in onderwijs en jeugdzorg de kans vergroot voor passend onderwijs in eigen omgeving. (b.v. het kind wordt niet vervoerd naar passend onderwijs, maar het geld voor vervoer mag besteed worden binnen een school in de omgeving van het kind om passend onderwijs aan te kunnen bieden) Als er niet meer budget beschikbaar gesteld kan worden om veranderingen door te voeren, zien wij in herschikking van bestaande gelden binnen het onderwijs en de jeugdzorg mogelijkheden.
- Klassengrootte van rond de 30 kinderen is weer meer dan normaal. Het komt voor dat er 4 dyslectici bij zitten, 1 PDD-NOSser, 2 hoogbegaafde kinderen, 1 kind met down-syndroom, een paar kinderen met faalangst en laten we zeggen een paar drukke kinderen die meer motorische vrijheid nodig hebben dan is toegestaan volgens de leermethode. Zelfs de gemiddelde leerling komt hierdoor in het gedrang. Kleinere klassen en/of assistentie zijn noodzakelijk om kwalitatief en creatief les te kunnen geven. Of een herschikking van docenten via co-teaching en inzet van persoonlijke begeleiding van leerlingen door klasse- en onderwijsassistenten. Een leerkracht heeft voldoende tijd en sociaal- emotionele ruimte nodig om een veilige en vertrouwde leeromgeving voor kinderen te creëren. Het nijpende tekort aan tijd en ruimte is met name een oorzaak waardoor het aantal probleemkinderen toeneemt. Dit komt de reken en taalvaardigheden en dus de opbrengsten van het onderwijs zeker niet ten goede

- Wij vragen om meer tijd, aandacht en geld te besteden aan de behoefte, de vaardigheden en de instelling van de leerkracht, beginnende bij de Pabo. Pabo studenten worden niet voldoende opgeleid voor passend onderwijs en positief opvoeden. De nadruk ligt teveel op de inhoud. Passend onderwijs hoort in de ziel van een onderwijzer te zitten en de basis te vormen van de opleiding. De ziel, de oprechte betrokkenheid, van een onderwijzer(es) moet een kind kunnen aanvoelen. Leerkrachten worden geacht voldoende op te hoogte te zijn van nieuwe ontwikkelingen. Vakliteratuur lezen, bij elkaar in de keuken kijken en zelf op onderzoek gaan is een must. Wie dit begrijpt en toepast, durft kinderen ook op ontdekkingsstocht te sturen en de ruimte te geven om zelf te ervaren. Van een leerkracht (en een hulpverlener/begeleider) mag verwacht worden dat hij/zij over voldoende communicatieve vaardigheden en professionaliteit beschikt om op een gezonde grenzenstellende manier met ouders en kind te kunnen samenwerken. Niemand is slimmer dan alle mensen bij elkaar. Oog en oor hebben voor elkaar en het leren van elkaar moet gestimuleerd worden.
- Ouders willen niet alleen gevraagd worden om behulpzaam te zijn bij spelletjes of lezen, maar ook als belangstellende meedenkers of zelfs als bepalende beslissers vanuit hun eigen kennis en levenservaring.
- Het zou vanzelfsprekend moeten zijn dat ouders als gelijkwaardige gesprekspartner betrokken worden in het onderwijs en de hulpverlening. Zij kennen de geschiedenis van hun kind vaak het beste. Het heeft alles met respect te maken. De inbreng van ouders heb je nodig om tot een goed uitgangspunt (diagnose) te komen. Ons pleidooi is een goede dialoog aan te gaan, waarin zo weinig mogelijk vakjargon gebruikt wordt. De hulpverlener/onderwijzer moet proberen zijn verhaal te vertalen naar de taal van de ouders en van het kind, en moet vooroordelen kunnen loslaten en actief kunnen luisteren om zodoende tot een gemeenschappelijk verhaal te komen. Vanuit respect open staan voor elkaar en leren van elkaar, en samen blijven bewaken of je op de goede weg zit.
- Ouders (en in het bijzonder alleenstaande ouders) hebben doorgaans de behoefte om meer tijd aan hun kinderen te besteden, inclusief tijd voor contacten met de school. Dat laatste heeft wetenschappelijk bewezen, een extreem grote invloed op verbetering van de prestaties van de kinderen en verhoging van de schoolopbrengsten. De overheid kan ouders tegemoetkomen door bijvoorbeeld fiscaal steunen van deeltijdwerk, flexibel werken, ouderschapsverlof en lagere basislasten.
- Er is behoefte aan Zorg op maat i.p.v. onnodig indiceren en labelen. Oog en oor voor de ondersteuningsbehoeften die ouders en kinderen, en ook leerkrachten hebben.
- Het toenemende Ritalin gebruik - een (te) veel gebruikte amfetamine., waarover ook deskundigen hun zorg uitspreken, moet dringend een halt worden toegeroepen. (wij verwijzen naar programma's rond het onderwerp labelen en medicatie van rondom Tien van 1 mei 2010 en de uitzending van Zembla op 18 september 2010 D de voors en tegens van massale medicatie bij drukke kinderen worden besproken, er wordt gewaarschuwd onze jeugd niet op te zadelen met het idee dat er iets aan hen zou mankeren. De normen zijn veranderd en de drukte van de maatschappij, niet de kinderen.
- Binnen de hulpverlening en de school moeten de belangen van het kind vooropstaan, niet de afzonderlijke regelgeving binnen elke instelling. Voorkom het langs elkaar heen werken. Er moet bewuster en transparanter samengewerkt en gecommuniceerd worden met de ouders, ook op financieel gebied.

- Binnen gezin, onderwijs en jeugdhulpverlening wordt nog teveel in problemen gedacht. Ontdek dat er vaak helemaal geen problemen zijn als volwassenen op het moment binnen de mogelijkheden van het kind (en ouders) oplossingsgericht denken en ernaar handelen.
- Leer gedragingen te vertalen (te spiegelen) om te begrijpen wat er achter het gedrag zit. Luister naar de boodschappen die kinderen overbrengen (verwijzing naar het boek Kinderen met een Boodschap en de methode Fluisterkind).
- Met het oog op toenemende gedragsstoornissen, labels, Ritalingebruik, ziekten zoals luchtwegaandoeningen, allergiën, overgewicht, is het noodzakelijk de frisdrank- en soepautomaten, snoeperijen (E-nummers en kleurstoffen) frikadellen en ander junk en fastfood, maar ook melk en suiker te verbannen uit scholen en kinderdagverblijven. Het kunnen grote boosdoeners zijn. Goed voorbeeld doet volgen. Stimuleer het drinken van zuiver water en pure producten en het eten van natuurlijke voeding. Kinderen gaan beter in hun vel zitten en daardoor beter presteren.
- Het is van cruciaal belang dat ouders, leerkrachten en hulpverleners **goede voorlichting** krijgen omtrent de schade die met name E nummers veroorzaken. Zie het onderzoek in de documenten die Ellen Vader heeft opgesteld. Daarin wordt ook melding gemaakt van de stijging van ADHD en mensen met concentratieverlies en andere ernstige klachten met de invoer van Wi-Fi-modems. Simultaan met de massale overstap op draadloze modems door providers steeg het aantal kinderen met ADHD in 2007 met 25% en in de eerste helft van 2008 met 40%. In 2007 protesteerden 35.000 Britse onderwijzers tegen Wi-Fi in scholen, mede omdat veel onderwijzers zelf ziek werden in de klas van draadloze laptops, WLAN en draadloze schoolborden (cynisch 'smartboards' genaamd).
- Er worden positief ontwikkelingsgerichte ontdekkingen gedaan, ervaringen opgedaan, eenvoudige oplossingen gevonden, door ouders, leerkrachten, reguliere artsen en hulpverleners in complementaire mogelijkheden. Nieuw ontwikkelde methoden en natuurlijke middelen die het reguliere kunnen aanvullen, waarmee goede resultaten behaald worden. Een mooi voorbeeld hiervan is het boekje "Magnesium" (het levenswerk van een Franse kinderarts, in het Nederlands vertaald door Ellen Vader) . Ook een mooi voorbeeld is de methode Mediërend leren, ontwikkeling stimuleren van Stibco, gebaseerd op de methode van Feuerstein. Wij verzoeken de overheid om deze ervaringen niet in de wind te slaan, maar juist als een uitdaging te zien om te bewijzen middels wetenschappelijk onderzoek, dat deze mogelijkheden naast de reguliere gezondheidszorg het welzijn van kinderen kan verbeteren.
- Financiële opvoeding hoort naast het gezin ook in het onderwijs thuis. Omgaan met geld is een vaardigheid die een mens zijn hele leven nodig heeft in zijn privéleven, maar ook ten aanzien van maatschappelijke en ecologische belangen.
- Er is behoefte aan goede voorlichting voor ouders, leerkrachten en hulpverlening voor leren omgaan met het begrip "hooggevoeligheid" (HSP). (boekje kinderen met een Boodschap)

- Van groot belang is dat kinderen van jongs af aan de kans krijgen om op te groeien in balans tussen hoofd, hart, handen. En al doende stevig in hun schoenen leren staan. Wij pleiten naast een gezonde omgeving en gezonde voeding voor meer vrijheid in het onderwijs. Tijd en ruimte op iedere school (ook op kinderdagverblijven en naschoolse opvang e.d.) voor dans, zang, muziek, spel, verhalen waar een moraal in zit en hierover met elkaar in gesprek gaan, sport, yoga – ademhalingsoefeningen, jongleren, buitenspelen, doorbrengen in de natuur -schooltuinen, regelmaat en voldoende rustmomenten. Dit alles om de broodnodige (neurologische) balans te bereiken die een kind nodig heeft om optimaal te kunnen leren en presteren én ervan te genieten. Kinderen leren zodoende hun sterke en zwakke kanten zelf ontdekken op een natuurlijke manier. Leren ZIJN wie je bent en DOEN in HARMONIE.
- Wij verwijzen naar een artikel van Prof. dr.Sieneke Goorhuis-Brouwer bijzonder hoogleraar Spraak- en Taalstoornissen bij het Universitair Medisch Centrum Groningen over jonge kinderen en kennisoverdracht
http://www.rug.nl/Corporate/nieuws/opinie/2010/opinie42_2010

Ingrid Rouleaux, initiatiefneemster van de Campagne Onze kinderen zijnde Toekomst
Lees en Teken het Appèl op <http://www.onzekinderenzijndetekomst.nl/christoffelappel.php>